

**ПЕРЕМОЖЦІ КОНКУРСУ НАУКОВИХ РОБІТ
СЛУХАЧІВ, КУРСАНТІВ І СТУДЕНТІВ
У 2014/2015 НАВЧАЛЬНОМУ РОЦІ**

СЕКЦІЯ 1. Теорія держави та права, конституційне право

Депутатський імунітет та індемнітет

Мороз Т.Л., курсант навчально-наукового інституту підготовки фахівців для підрозділів слідства та кримінальної міліції НАВС
Науковий керівник: кандидат юридичних наук Пеліх Н.А.

Дану проблематику досліджували вітчизняні науковці В. Бужором і М. Козюком, Л. Р. Наливайком, М. М. Самуйликом, А. О. Селівановим, О. В. Бондарчуком та ін.

Теорія конституційного права визнає інститут депутатської недоторканності важливою гарантією діяльності депутата. Депутатська недоторканність складається з двох елементів – депутатського індемнітету та депутатського імунітету. Індемнітет означає те, що депутат не може бути притягнутий до відповідальності за результати голосування, висловлювання у парламенті, його органах та поза ними при здійсненні депутатських функцій. А імунітет полягає в особливій, відмінній від загальної, процедурі притягнення народних обранців до кримінальної відповідальності, а також в особливому порядку вирішення питання щодо їхнього арешту або затримання [4].

Обговорюючи дане питання слід зазначити, що депутатська недоторканність еволюціонувала відповідно до історичного та політичного розвитку суспільства. Так, наприклад у Стародавньому Римі захист публічних діячів був поширеним явищем, що зумовлюється необхідністю забезпечення належного виконання їхніх функцій [1].

Парламенти інших країн (наприклад, Канади, Нідерландів) перейняли систему парламентських привілеїв, закріпивши її в конституціях та інших законах. Це сприяло становленню такого принципу діяльності парламенту як публічність, а також стимулювало відповідальне ставлення народних обранців до виконання ними своїх професійних обов'язків [2].

Тому, можна сказати, що захист депутатів, їх честі та гідності, забезпечення безперешкодної діяльності ще з давніх часів були найважливішими внутрішніми функціями законодавчого органу.

Індемнітет та імунітет покликані забезпечити незалежність позиції депутата з приводу будь-якого питання, що складає предмет розгляду в парламенті, захистити його від тиску, насамперед з боку виконавчої влади;

Особливого значення депутатська недоторканність має для опозиції, саме тому проблематика даного питання є актуальною на сьогодні в Україні [5].

Нормативну основу дослідження депутатського імунітету та індемнітету складають Конституція та закони України, регламент і постанови Верховної Ради України, акти Кабінету Міністрів України, які стосуються статусу народного депутата або окремих його елементів, а також рішення Конституційного Суду України [3].

На сьогоднішній день в очах звичайних українців недоторканість народних обранців залишається червоним прапорцем, привілеєм, який викликати обурення, критику та роздратування. Вороже ставлення суспільства до своїх же обранців екстраполюється на усі атрибути діяльності нардепів, через те і будь-яка спроба проводити аналогії щодо статусу українських депутатів з європейським досвідом викликає негативну реакцію.

Отже, проведений порівняльно-правовий аналіз дає підстави зазначити, що інститут депутатської недоторканості є суспільно-правовим явищем, що покликаний гарантувати створення сприятливих умов депутатам для здійснення ними депутатських повноважень, а також для ефективної роботи парламенту, як незалежного представницького органу влади, законотворча діяльність якого спрямована на створення правової держави. Проте вважаємо, що сьогодні в Україні просто необхідно реформувати інститут депутатської недоторканості, а для цього необхідно змінювати сфери застосування депутатської недоторканості, категорично залишити імунітет щодо політичної діяльності та змінювати механізм притягнення депутатів до кримінальної відповідальності.

Список використаних джерел:

1. Погорілко В., Федоренко В. Джерела конституційного права України: поняття, види і система // Право України. – 2009. – № 3.
2. Поваляєва М. Інститути конституційного права України: поняття, ознаки та критерії розмежування // Право України. – 2007. – № 5.
3. Шаповал В. Суб'єкти конституційного права України: постановка проблем теоретичного визначення // Право України. – 2007. – № 8.
4. Копейчиков В. В. «Конституційне право України» – Київ: Юрінком, 2011.
5. Депутатські привілеї: зарубіжний досвід та пропозиції для України. Інформаційно-аналітичне дослідження. – К., 2007

Міжнародне співробітництво в боротьбі з тероризмом

Іов А.Ф., курсант факультету підготовки фахівців для спеціальних підрозділів НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент *Кобринський В.Ю.*

Сучасний міжнародний тероризм є одним з нових факторів впливу на світову політику, стан і розвиток міжнародної системи постбіполярного часу.